

Medlemsbrev

august 2018

Byvandring

Kom med på rundvisning på Kastellet i København den **27. september 2018**. Der vil blive sat særligt fokus på Kastellets fængselsmæssige historie. Vi starter kl. 16.00 ved hovedindgangen til Kastellet.

Det koster ikke noget at deltage i rundvisningen, men vi vil gerne have tilmelding på [mail til selskabet](mailto:mail@fængselshistorisk.selskab.dk) snarest og senest den **25. september**.

Vi har tidligere reklameret for bogen, som Foreningen Kastellets venner har udgivet om fængselshistorien på Kastellet gennem 250 år. Den flotte bog kan medlemmer af Fængselshistorisk Selskab nu købe for 100 kr. her: [Kastellets venner](#) (husk at henvise til medlemskabet og aftale med Niels Elsborg).

Fængselspræstens historie

Fra Vridsløselille til Storstrøm (skrevet i april 2018):

"Hvordan er det at have været præst i et over 150 år gammelt fængsel og så ankomme til et helt nyt? At gå ind i en tradition og være den sidste i en række af tidligere fængselspræster til at skulle opfinde sig selv forfra?

Det er en fordel for mig, at jeg kender en stor del af personalet. For selv om alt er nyt og skal erobres fra en ende af, hjælper det, at personalet ved, hvem jeg er og at jeg er fortrolig med dem.

I første omgang havde jeg besluttet ikke at tage med ned til Storstrøm, når Vridsløselille lukkede endeligt. Jeg kører ikke bil og fra at have haft 5 km. til sin arbejdsplads og nu 100 km., blev det for uoverskueligt. Da tiden nærmede sig, prøvede jeg alligevel at give det en chance. Jeg har

været hernede en del gange med cyklen i toget, i regn og sne og med togforsinkelser og togbusser. Jeg skal lægge mindst 4 timer oveni min arbejdstid og det magter jeg ikke i længden. På nuværende tidspunkt har jeg fået mulighed for køreledighed, så jeg kan komme herned regelmæssigt.

Det var også en svær overgang at flytte kontor. På Vridsløselille havde jeg skabt mig en tryk hule, jeg kunne arbejde ud fra. På Storstrøm fik jeg overdraget et tomt kontor, der skulle bygges op fra grunden i konkurrence med resten af fængslet. Det tog 5 uger at få en kontorstol og 5 måneder at få sat tavler op. Jeg har nogle store, flotte vinduer, der ikke kan åbnes. Jeg har endnu ikke fået sat persiener op, så man kan ikke være på kontoret, når solen står lige på. Men bortset fra det, er det et meget fint kontor, der ligger i forlængelse af kirken og forsamlingsrummet. Det betyder, at vi lige kan gå ind i kirken, hvis nogle ønsker altergang eller skriftemål.

Fængselspræst Susanne Bjerregaard

Jeg er så småt begyndt med at holde gudstjenester, selvom kirken først bliver indviet officielt den 10. maj. Men vi har holdt gudstjenester Juleaften og Påskedag. Vi må være alene med op til 7 personer. Det betyder, at det bliver nogle meget små gudstjenester, hvis vi ikke kan få hjælp af betjente eller behandlere.

Hvordan det skal gå i fremtiden med afvikling af gudstjenesterne er uvist.

På Vridsløselille blev gudstjenesterne afholdt uden betjente. Vi ringede rundt til afdelingerne, som så sendte deres indsatte ned i centralen. Derfra gik vi over i kirken. Når vi var færdige, ringede vi til centralen og spurgte, om vi kunne gå tilbage. Fra centralen gik de indsatte selv op på deres afdelinger.

Alt er første gang. Hvordan holder vi gudstjeneste? Hvad har vi brug for? Hvordan skaber vi kontakt til andre trosretninger? Hvem skal vi henvende os til i forhold til Røde Kors-besøgsvenner? Der er endnu ikke knyttet en imam til stedet, selv om der er mange muslimer indsat. De vil gerne have koraner på dansk eller arabisk og bedetider og muslimsk litteratur. Hvordan imødekomme deres behov? Jeg er leveringsdygtig i bibler og kors, men jeg har ikke så meget, jeg kan dele ud til muslimerne.

Hvordan kan vi holde bryllup? Kirkeligt med gæster, kor og organist eller borgerligt bryllup med kontakt til det kommunale bryllupskontor?

Når man er vant til at kunne gå (næsten) overalt efter at have orienteret betjentene, er det en stor omvæltning at bevæge sig rundt i E-bygningen med det høje sikkerhedsberedskab. Jeg må ikke selv åbne dørene, og der skal stå en betjent på gangen, mens jeg afholder samtalen. Men nu har jeg opdaget, at jeg kan benytte samtalerummet eller andagtsrummet i hver ende af bygningen, hvor jeg kan træffe den indsatte og afholde samtalen.

Man skal også vænne sig til de elektroniske døråbnere. Dørene burde åbne med tryk af fingren. Men hvis fingrene er for våde eller tørre, åbner dørene ikke. Så kan man stå der i regn og blæst med sine papirer og kan ikke komme ind. Når jeg skulle have en samtale med en indsat på mit kontor på Vridsløselille, kunne jeg med et enkelt ring få fat i den indsatte. Nu skal jeg ringe til tre forskellige numre for at få lov til at gå. Hele proceduren skal så gentages, når den indsatte skal tilbage til afdelingen.

Og det vigtigste af det hele. De indsatte! For dem har det også været en stor overgang at finde sig til rette i de nye omgivelser.

De indsatte i de almindelige afdelinger er fortrinsvis glade for indretningen. De har bad og toilet på cellen og afdelingerne består af 7 celler. I Vridsløselille var der 2 toiletter og 2 baderum til 24 indsatte. Det var svært at forholde sig til så mange, samtidig med, at der var rift om de sanitære forhold. Det var også der, de værste overgreb fandt sted. Men her tager det tid at få

gang i aktiviteter uden for afdelingen. Flere vil gerne spille musik og male og have et lidt større fællesskab end de samme 7, og det går langsomt fremad.

De indsatte vil som udgangspunkt gerne tale med præsten. Det lykkedes mig ved hjælp af fonde at give hver enkelt en julegave. Flere af dem sagde, at det var det eneste, de havde fået til jul. Når jeg går rundt på afdelingerne her i april, kan jeg stadig møde nogle, der takker mig for julegaven.

De skriver ikke så mange anmodninger, men jeg bliver altid mødt venligt og interesseret, når jeg kommer. Flere vil gerne have gang i gudstjenesterne og det er jo en stor opgave, der ligger foran mig, når jeg ikke må have flere end 7 indsatte og der er mangel på betjente.

Men vi er lige begyndt ...”

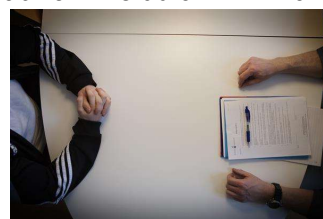
Ungekriminalforsorg

... fra den nyere Kriminalforsorgshistorie, kan vi bringe følgende:

Fra den 1. januar 2019 etableres ungekriminalforsorgen. Den skal føre tilsyn med de 10-17-årige, der får fastsat straks reaktioner og forbedringsforløb af de kommende ungdomskriminalitetsnævn.

Ungekriminalforsorgen er en del af aftalen om en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet, som er indgået mellem regeringen, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. Målet er at mindske kriminaliteten.

Indsatsen mod børn og unge har til formål at sikre, at unge i fødekæden til den hårde kerne af kriminelle unge i højere grad overholder de fastlagte forløb og samarbejder med myndighederne om at komme ud af kriminalitet.

Der etableres ungdomskriminalitetsnævn i samtlige politikredse, ligesom der p.t. arbejdes på at oprette fire selvstændige enheder, der vil blive placeret som selvstændige enheder sammen med KiF i Aarhus, Kolding, Næstved og København. Samtidig laves en ny enhed for ungekriminalforsorgen i direktoratet under Center for Straffuldbyrdelse med henblik på at sikre en effektiv og ensartet opfølgning på Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser.

